

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bečkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **Ing. Bc. D. K.**, zastoupeného advokátem JUDr. Vítězslavem Krabičkou, Plučárna 1, Hodonín, proti žalovanému: **Městský úřad Hodonín**, Národní třída 25, Hodonín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2023, čj. MUHOCJ 82184/2023, sp. zn. MUHO 9749/2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 9. 2024, čj. 62 A 60/2024-47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný veřejnou vyhláškou oznámil zahájení společného řízení ve smyslu § 94m zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (*stavební zákon*), o žádosti o vydání společného povolení na stavbu „Obnova parku na Mírovém náměstí v Hodoníně“ a současně oznámil upuštění od ústního jednání. Žalobce ve lhůtě 15 dnů od vyvěšení veřejné vyhlášky podal ke stavebnímu záměru připomínky, které však žalovaný nevypořádal, neboť žalobce nebyl ze zákona oprávněn je podat. Žalovaný proto dne 23. 11. 2023 vydal rozhodnutí, kterým stavební záměr schválil.

[2] Žalobce následně podal podnět k provedení přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 správního řádu ke Krajskému úřadu Jihomoravského kraje (*krajský úřad*). Krajský úřad však žalobci sdělil, že v postupu stavebního úřadu žalovaného neshledal žádné zásadní pochybení. Svůj závěr odůvodnil tak, že v dané věci nebyly dány důvody pro nařízení veřejného ústního jednání podle § 87 odst. 2 stavebního zákona, a proto ani veřejnost nebyla oprávněna připomínky podávat. Ačkoli je krajský úřad toho názoru, že stavebnímu úřadu nepřísluší založit právo podat připomínky tomu, komu podle zákona nenáleží, a nebyl tak ani povinen podané připomínky vypořádat, měl na ně alespoň reagovat. Tento svůj závěr

krajský úřad dovedl z veřejné vyhlášky ze dne 20. 9. 2023, ve které bylo výslovně uvedeno, že „závazná stanoviska dotčených orgánů podle § 4 odst. 4 stavebního zákona a námitky účastníků řízení a připomínky veřejnosti musí být uplatněny ve stanovené lhůtě do 15 dnů od doručení tohoto oznámení, jinak se k nim nepřiblíží.“ Jiná pochybení ale krajský úřad neshledal, a proto ani nepřistoupil k přezkumnému řízení.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, ve které namítal, že se stavební úřad žalovaného nevypořádal s připomínkami, které žalobce podal v 15denní lhůtě pro podání připomínek podle veřejné vyhlášky ze dne 20. 9. 2023. Krajský soud však dospěl k závěru, že žalobce nebyl účastníkem správního řízení, což ostatně nezpochybňuje ani sám žalobce, a žalobu odmítl z důvodů podle § 46 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s., tedy že žalobu podala osoba zjevně neoprávněná, a to navíc opožděně ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s.

[4] Žalobce (stěžovatel) kasační stížností namítá nezákonnost usnesení krajského soudu z důvodu odmítnutí žaloby ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Stěžovatel tvrdí, že v žalobě nezpochybnil, zda mu ze zákona svědčilo právo podat připomínky, a proto ani nebylo zapotřebí se vypořádat s tím, zda žalovaný měl povinnost na podané připomínky jakkoli reagovat. Stěžovatel se však domnívá, že mu toto právo ze zákona náleží.

[5] NSS předně připomíná, že v řízení o kasační stížnosti podané z důvodu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. „přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem“ (např. rozsudky NSS ze dne 21. 4. 2005, čj. 3 Azs 33/2004-98, ze dne 22. 9. 2004, čj. 1 Azs 24/2004-49, nebo ze dne 23. 11. 2016, čj. 1 As 227/2016-54).

[6] Stěžovatel v kasační stížnosti nijak nezpochybňuje závěry krajského soudu co do posouzení, že nebyl účastníkem ve společném řízení o stavebním záměru ke stavbě „Obnova parku na Mírovém náměstí v Hodoníně“ ve smyslu § 94k stavebního zákona nebo že neměl v úmyslu podat odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2023 jako (domněle) opomenutý účastník. V tomto kontextu navíc sám stěžovatel uvádí, že jelikož nebyl účastníkem řízení, nemohl opravný prostředek podat, a proto se obrátil na krajský úřad s podnětem k zahájení přezkumného řízení. Až k opožděnému podání žaloby stěžovatel namítá, že nemá právní vzdělání, a proto si ani nebyl vědom lhůty pro podání žaloby ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s.

[7] Stěžovatel tak kasační stížností ve skutečnosti napadá pouze okolnost, že se žalovaný v rozhodnutí ze dne 23. 11. 2023 nevypořádal s jeho připomínkami, k jejichž podání byl podle svého mínění stěžovatel oprávněn, a nenapadá důvody, pro které byla jeho žaloba odmítnuta (chybějící aktivní legitimace a opožděnost). Stěžovatel tedy netvrdí žádné skutečnosti ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Nezpochybňuje posouzení krajského soudu, že žalobu podal jako osoba zjevně neoprávněná nebo že žalobu podal opožděně, a proto NSS uzavírá, že na základě výše uvedených důvodů nebyla kasační stížnost stěžovatele shledána důvodnou a NSS ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[8] O náhradě nákladů řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v posuzované věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Žalovanému, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. prosince 2024

Vojtěch Šimíček
předseda senátu